

István vértanú emléknapja

Szent István nem azért különleges, mert erős volt, hanem azért, mert hűséges. Nem támadott vissza, nem védekezett, amikor elítélték, nem átkozódott és nem menekült – Istenre bízta magát.

Karácsony másnapján az ő története emlékeztet arra, hogy a hit nem csupán egy ünnepi érzés, hanem döntés a hétköznapiakban. István nem győzni akart, hanem igaz maradni. Nem megvédeni magát mindenáron, hanem megőrizni azt, amit Jézustól tanult.

Ez az üzenet ma is kényelmetlen. Mert könnyebb visszafordulni, mint hallgatni. Könnyebb igazunkat bizonyítani, mint megőrizni csendben a szívünket. István példája mégis azt mutatja: a hit nem a hangosságban, hanem a hűségben mérhető, és van erő abban, ha nem a harag irányít, és van szabadság abban, ha az ütésre nem ütés a válasz.

Karácsony másnapján nem új csodát kell keresnünk, hanem azt kérdezzük meg magunktól:

- Hol tudok ma irgalmasabb lenni, mint tegnap?
- Hol tudom a békét választani az indulat helyett?
- Hol hív ma Isten hűségre, nem bizonyításra?
- Mit jelent számomra ma a „karácsony folytatása”?
- Miben szeretném Jézust hitelesebben képviselni a hétköznapiakban?

Végh Györgyi, Budapest

Fra Angelico: Szent Péter diakónussá szenteli Szent Istvánt (1447–1449)

Fra Angelico: Szent István prédikál (1447–1449)